Ч. 236 (13.184). Львів, неділя 23. жовтня 1932. Pocztowa opłatę zapłacono ryczałtem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Редакція і Адміністрація: Львів, Ринок ч. 10. II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 4·00 зол.
Чвертьрічно 12·00 „
Піврічно 24·00 „
Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Польща, унія і індекс.

В часі господарської скрути і неусталених політичних відносин наше громадянство, чи радше його вислів — преса не може присвячувати багато уваги церковним і релігійним питанням.

А таких подій у часі світової війни і після неї, що дотикають церковних і релігійних справ на українських землях і серед української еміграції за океаном було чимало. Розвал давньої офіціяльної православної церкви в Росії з упадком цярату і з приходом до влади большовиків, утворення і занепад української автокефальної церкви в Київі, утворення т. зв. живої церкви в Радянському Союзі і безбожницька акція там, відбирання і зачинювання православних церков і т. зв. ревіндикація на Холмщині і Підляшу, занепад православної церкви в Польщі і „обіга“ над нею, русифікаторська акція московської або обновленої православної єрархії і духовенства з митроп. Діонізієм на чолі на північно-західніх українських землях, поширення православія на Лемківщині та спорадичне впровадження сектанства і безвірства на Покутті в Галичині, повна румунізація православя на Буковині, зріст православя на українських землях в Чехословаччині, врешті шкідливий для нас сумний розклад серед вірних греко-кат. церкви за океаном у Зединених Державах і в Канаді, спричинений появою там ріжних православних церков і сектанства — те все явища, які слід не лише реєструвати і обєктивно освітлювати. Навпаки, на їх основі треба виробити нам певний впрограма практичної роботи на будуче для усунення сучасного невідрадного стану, що нераз загрожує нам рівночасно втратами на національному полі.

Інший розділ, більше загальної натури, творить: справа целібату, реформа календаря або богослужебна мова у греко-кат. українській церкві, та т. зв. повна українізація православної церкви на Волині, Холмщині, Підляшу і українському Поліссі, або т. зв. католицька акція в Галичині.

З історичного боку з огляду на сучасність, а ще більше на майбутність, найважнішою для нас є справа унії, що до світової війни захувалася тільки в Галичині, дещо на Буковині, на Закарпатті і серед нашої американської еміграції. Унійна акція у формі велеградських зїздів і деяких публікацій не мала для унії більшого практичного значіння. Питання унії в практиці зреалізоване щойно недавно на православних землях у Польщі та серед деяких гуртків російської еміграції. Повстало воно — не без політичних причин — без участи найбільшого унійного осередка себто Сх. Галичини і без фактичного проводу високо заслуженого в унійній справі чоловіка — митрополита Андрія Шептицького. Між Ватиканом і тамошньою кольонією „Про Руссія“, дійсний провід її опинився в руках польських „кресових“ епископів і польських єзуїтів, отже чинників, що ні в історії, ні тепер, не мали ніколи довіря і симпатії місцевого православного населення. Греко-кат. духовенство з Галичини устунено з гори — напевно можна принято, з політичних мотивів — від практичної праці в поширюванні унії, хоч воно на українських православних землях могло відограти немалу історичну ролю. Не зміняє тут річи факт, що дехто з галицького греко-кат. духовенства бере участь в унійних конференціях в Пінську, що мають більше теоретичний характер.

Правда, в унійній пропаганді і організації взяли кількох оо. Редемптористів-галичан з місії в Ковлі, на чолі котрої стояв до недавна епископ д-р Чарнецький, що як апостольський візитатор має нагляд з доручення Ватикану над унійною акцією в границях Польщі. Його роля як епископа східного обряду доволі обмежена, бо юрисдикцію над новими уніятами східного обряду виконують польські римо-кат. епископи, кожний у своїй епархії.

Під цю пору істнують три осередки унійної праці серед православних на українських і білоруських землях в Польщі — а саме: в Ковлі на Волині (оо. Редемптористи — українці) для Волині і суміжних українських земель, в Альбертині (оо. єзуїти східного обряду — поляки і білоруси) для білоруських земель та Духовна Семинарія в Дубні на Волині для виховання уніятського клиру східного обряду. Також польська римо-кат. духовна семинарія в Пінську присвячує в деякій мірі своє заінтересування для унійної справи, котрій присвячував там велику увагу пок. епископ Лозінський.

Національних мотивів унійна акція не проявляє, чи радше їх як слід не використовує. В пропаганді послуговується мовами польською, московською, українською і білоруською, хоч на „кресах“ нема православних поляків, а наплинoвий московський елемент по містах не виказує найменшої прихильности до унії. Тут саме слідно величезний тактичний промах Ватикану, що не надто рахується з національними окремішностями і понехує моторичну національну силу тих, що їх схоче зєднати для унії. Та всеж і тут треба зареєструвати великий поступ від часів Петра Скарги до теперішнього Альбертину!

Висліди унійної праці серед православних українців і білорусів назагал невеликі. Прикрі події, як це було в Жабчу, вправді перейшли і в тій формі сьогодні не повторяються, але до позискання широкої симпатії для унії ще дуже далеко. Зміна може зайти щойно тоді, коли створиться окремі самостійні, незалежні від римо-кат. клиру епархії східного обряду для українців і білорусів і коли національні потреби знайдуть повне зрозуміння й охорону в сучасних церковних унійних верхах.

Польський уряд до унійної акції ставиться щонайменше зовсім здержливо, очевидно, з національно-політичних мотивів, задля яких православє є для нього куди вигідніше.

Зовсім неприхильно, а то прямо вороже, трактує унію польське громадянство, головно „кресове“, боячися, що унія скріпить національний ренесанс непольських народів на Сході. Тут поляки творять майже одноцілий фронт від народової демократії до проурядового табору. Наглядним доказом цього є брошура гр. Генрика Лубенського „Droga na Wschód Rzymu“ в якій автор сам католик і консерватист, дуже рівко протиставиться унійній акції, мотивуючи своє негативне становище інтересами польської національної і державної рації, для котрих унія може бути загрозою.

І тепер сталася річ, у Польщі небуденна. Варшавський римо-кат. митрополит кард. Каковський згадану брошуру гр. Лубенського вписав у себе на індекс заборонених церквою книг (Index librorum prohibitorum), забороняючи вірним її читання і поширювання.

Заборона викликала часописну бурю. В обороні гр. Лубенського заявилася майже вся польська преса. Католицька, вшехпольська, консервативна, а навіть проурядова преса в більше чи менше оглядний спосіб осудила поступок кард. Каковського, признаючи по суті слушність авторові брошури. „Газета Варшавска“, краківський „Час“, виленське „Слово“, проурядова „Газета Польска“ й інші в окремих статтях станули на днях фронтом проти унії чи радше проти теперішньої унійної акції не кажучи про соціялістичну і радикальну пресу, яка з принципіяльних мотивів крок кард. Каковського називає поворотом до темного середновіча.

Не місце тут подавати подрібно голоси польських пресових органів з приводу згаданого вище індексу. Думаю, що знайдеться реєстратор, котрий ті характеристичні голоси позбирає якнайточніше для вжитку істориків і для практичної лекції Ватикану. Цікаво тільки те, що польська преса догадується, що поступок кард. Каковського подиктували посторонні впливи, під якими недвозначно розуміє ватиканські впливи.

Менше про те, чи, хто і як впливав на кард. Каковського у даній справі. Для нас є важне ствердження давно нам відомого факту, що унія вже не галицької форми, але нового „східного обряду“, якого співтворцями є і самі поляки, має проти себе майже одноцільний фронт польського громадянства, яке боїться, що приєднання православних українців і білорусів у Польщі для церковної унії з Римом припинить раз на все латинізаційні і польонізаційні заходи. Тут польський табор найшовся в одній лінії з московськими приблудами.

Довголітні дослідники православя ствер джують його цілковитий розклад у Радянському Союзі, з котрого, на їх думку, воно вже ніколи не двигнеться, навіть тоді, коли не стане большовиків. Не надіються вони і на животність православя в Польщі, І перед ним не рожева майбутність з власних його органічних хиб і на думку дослідників не врятує його на далеку мету і протекція уряду.

А це биття у дзвін на трівогу, що його робить сьогодні польська преса з приводу унії „східного обряду“, чи з приводу церковного проскрибування брошури гр. Лубенського, ставить у належному світлі католицизм тих чинників. На наших очах відживає гасло гр. Лешка Борковського з галицького сойму 60-их років мин. століття „Niema Rusi, jest tylko Polska i Moskwa“.

Д-р Степан Баран.

За ревізію воєнних довгів.

Відомий американський сенатор Борах виголосив знову велику промову, в якій спротивився звичайному скресленню воєнних довгів висловлюючися зате за такою ревізією проблеми воєнних довгів, щоби належні Америці від Европи гроші були використані для поширення європейських ринків для американського експорту. Борах додав, що як довго Европа не перестане 80 відс. своїх доходів видавати на зброєння, так довго Зединені Держави відчуватимуть на своїх відносинах цю збройнеу дурійку

Новий румунський кабінет.

СІНАЯ. ПАТ. Склад нового румунського кабінету такий: голова ради міністрів Маніу, віцепремієр Мірореску, закордонні справи Тітулеску, внутрішні справи Міхалаке, фінанси Маджеру, справедливість Поповічі, освіта Ґусті, комунікація Місто, праця Іоаніцеску, рільництво Аніцеску, промисл Люгозіану, військо ген. Самсоновічі. Державні секретарі: для Семигороду Кріновічі, для Бесарабії Галіп, для Буковини Савсанука. Члени нового уряду склали на руки короля присягу.

Куди йдемо.

У місяці вересні ц. р. зложили українці з українських земель під Польщею 3.885.54 зол. на потреби „Рідної Школи“ через касу Головної Управи у Львові. На це склалися: 3.627.04 зол. з Галичини, а 558.50 зол. зпоза неї. Така сума прийшла на покриття місячних видатків у сумі 20 тисяч золотих! Булоб це смішне, якби не таке болюче.

Правда, що сьогодні кожйому важко, але ж ся уже не так занадто, щоби з міста Доброміля, Городка, Грималова, Камінки Стр., Мостиск, Перемишлян, Рудок, Скалата, Тлустого, Заболотова, Микулинець, Лопатина, Стоянова, Белза, Олеська, Куликова, Янова ніхто не дав ані сотика. Або, в якому відношенні до числа постійно заробляючих, до числа інтелігентів, не говорячи вже про відношення до числа українського населення в повіті, стоять переслані у вересні 2 зол. зі Сокаля, 3 зол. з Любачева, 5 зол. зі Золотого Потока, чи хочби й 10 зол. з Підгаєць, Товмача, Турки, Ярослава. Навіть з Познаня прислали 96 зол., з Грудзьондза 29.50 зол., а з Пулав, Тарнова чи Катовиць по 10 зол.

Дійшло до того, що деякі кружки вичеркують масово зі списку членів таких громадян, які від років нічого не платять. Напр. Збараж мусів нараз викреслити 49 членів, між тим 4 священиків. До чого це доведе?

Ми чванимося поступом, зростом національної думки. Вважаємо себе наслідниками Мазепи, уладжуємо виставні свята для звеличання ідей цього великого патріота-державника, а коли прийдеться покласти цеголку до будови, тоді нас нема. І що мають на це сказати народні маси, який це приклад для них! Як ми можемо розважувати питання батьків і дітей вимагаючи від тих „дітей“ пошани, послуху, підчинення! Застановімся над цим. Це так загально.

А зокрема: Що має статися з „Рідною Школою“, якщо відношення до неї з боку українського загалу не поправиться? Розвязати, розігнати дітей? Чи це мало би бути доказом громадянської зрілости?

А скільки претенсій до „Рідної Школи“! От, з одного місточка, яке не дало ні сотика для „Рідної Школи“ приходить письмо, щоби дарувати частинку запису пок. одного добродія. Що за відвага! Неодин патріот і „визначний громадянин“ там, на місці буде відказувати, що це лихо й те не добре; того за мало, цього нема... Але, відки взяти — ніхто не подумає.

Недавно закпив собі був Г. Чіпка в „Ділі“, що від нулі не можна віднімати. Але „Рідна Школа“ доказує, що можна: службовики неплатні від серпня, а їх паперову платню обнижується. Та знов зменшувати платні тим, що віддалися на службу великій справі — у безконечність не дасться. Зрештою, хочби все вчительство „Рідної Школи“ мало свої маєтки й служило безплатно, то й тоді не стало би „Рідній Школі“ на удержання навіть дотеперішних шкіл і виховних заведень, якщо грошеві впливи не зростуть. Бо навіть, колиб учительство служило безплатно, то на підставі польських суспільних законів за нього треба би платити таку суму на суспільне обезпечення, яка припадає від річної платні 720 зол.

Доволі тих згущених красок. Всеж таки — беручи річ конкретно, треба буде хіба при найближчій нагоді назвати поіменно, хто де живе й яке його відношення до „Рідної Школи“. Не забуваймо, що перед „Рідною Школою“ стоять щораз нові завдання, яких вона не сміє занедбати. От саме тепер стоїть перед „Рідною Школою“ переведення загального шкільного плебісциту, що буде вимагати великих видатків. Ні одного з тих завдань не дасться виповнити без грошей. Маймо це на увазі при найближчій виплаті заробітків.

Лев Ясінчук.

Югославянський псевдо-парлямент.

БІЛГОРОД, ПАТ. Югославянська скупштина, яка розпочала нову сесію, доконала вибору президії. Вибрано ту саму президію, що минулого разу. (В югославянському „парляменті“ істнує, у звязку зі „зреформованою“ ґен. Живковічом конституцією і виборчою ординацією, лише одна урядова партія, бо всі інші партії відмовились від участи в оперeткових виборах. Тепер там дальше система маскованої військової диктатури, опертої на сербській старшинській оліґархії.).

Проти примусової праці в СРСР.

Проф. Олександер Шульгин склав у Женеві всім тамошнім делеґаціям підчас останньої сесії Ліґи Націй меморандум про примусову працю в СРСР. Меморандум спирається на урядовому совітському законодавстві та офіціяльних розпорядках, обовязуючих в СРСР, а також на достовірних зізнаннях утікачів із Совітів. Меморандум подає дуже широко відносини, які панують у Совітах в ділянці тамошньої примусової праці, щоби на підставі 23 ст. пакту про Ліґу, держави, які втримують з СРСР торговельні і промислові звязки, зайнялися засобами, які мають на увазі забезпеку людських умовин праці в отій жахливій країні.

Кожне село в Німеччині, кожна дільниця в німецькому місті має свій щоденник. Серед 6-ти міліонів українців у Польщі нема читачів навіть для одного щоденника!

Деф'іцит Сполучених Держав.

ВАШИНҐТОН, ПАТ. В дні 17. жовтня 1932 р. державний дефіцит Злучених Держав Півн. Америки дійшов до суми 554 міліонів долярів. Бюджетовий рік кінчається 30. червня 1933 року.

Ґазета не виходить задармо: редакція, папір, друкарня, кореспонденти, експедиція — це все вимагає грошей!

Нужда Австрії.

ВІДЕНЬ, ПАТ. Швайцарський Національний Банк перевів конфіскату сум, які австрійські громадяни склали у швайцарській Касі Ощадности. Сконфісковані гроші будуть взяті на покриття претенсій, які Швайцарія має до Австрії. Зрештою, ці суми невеликі, бо сятають лише до висоти 3 і пів міліонів швайц. франків. Віденська преса гостро критикує радикальну поведінку Швайцарії, яка наражує на болючі втрати, а бодай на великі прикрощі невинних громадян збіднілої держави.

Відгук віденських заворушень.

ВІДЕНЬ, ПАТ. Поліція перевела ревізію у бараках, розміщених в дільниці Сімерінґ. Сконфісковано 14 крісів, 2 револьвери, 10 ручних ґранат, 900 набоїв, 200 сталевих шоломів і т. д.

Одночасно схвилювання панує у Відні дальше. Вчора гурток національ-соціялістів роздавав в одному домі летючки з запрошенням на нац.-соц. збори. Мешканці дому, здебільша соціялісти, кинулися на пропаґаторів і внаслідку 6 осіб було ранених, з чого дві важко.

Ратифікація постанов Оттави.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Палата громад прийняла 451 голосами проти 81 резолюцію, яка апробувала умови, заключені на великобритійській імперіяльній конференції.

Бунт вязнів.

КІНҐСТОН, ПАТ. (Онтеріо). У тутешній вязниці вибухли вчора нові заворушення. Вязнична сторожа мусіла вжити пальної зброї. Закликали на поміч військові частини, які здусили бунт вязнів.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 23. ЖОВТНЯ 1932.

МИКОЛА ГОЛУБЕЦЬ. 2)

Пантеон Галицької Землі.

(Українські могили на Личаківськім цвинтарі.)

Львівські часописи з 1871 року описують з усіми подробицями велич маніфестаційного здвигу, в який перемінилося перенесення тлінних останків названих угорі єрархів з городецького на личаківський цвинтар. Центральною постатю, якій посвячено всю маніфестаційну помпу був митрополит Яхимович. Караван призначений на його домовину їхав обтяжений квітами й стяжками з написами: „Батькові Руси“, а металеву труну з кістками великого патріота несли через ціле місто українські студенти, прибрані в малинові стяжки. Кількатисячний здвиг народу окружав сім потопаючих у цвітах караванів, а на чолі здвигу йшло духовенство під проводом митр. Йосифа Сембратовича та його братанича Сильвестра, що відтак став митрополитом.

Зпоміж духовників, що не жаліли праці в громадській службі й не цуралися літератури та публіцистики, згадаємо оо. **Івана Жуківського, Василя Давидяка,** довголітнього парляментарного посла, в молодости перекладчика творів німецької літератури, **Теодозія Лежогубського,** одного з чолових діячів галицького просвітянського руху й автора кількох популярних брошур, **Омеляна Гузара,** заслуженого педагога та **д-ра Івана Бартошевського,** професора теольоґії у львівському університеті.

Поважну низку могил личаківського цвинтаря виповнюють тлінні останки заслужених українських педагогів. Одного з них **Михайла Полянського** (1827—1904) поставив Франко в ряді тих, що хоч формально належали до москвофільського табору, душею були прихильниками рідного народу й працювали для нього по мірі своїх сил. Полянському завдячує українська педагогічна література цілу низку природописних підручників дуже совісно опрацьованих, під оглядом мови і методи викладу. Як учитель і людина залишив Полянський якнайкращу память у цілих поколіннях своїх учнів. Память доброго педагога й приятеля дорученої собі молоді полишив **Кость Лучаківський** (пом. 24. III. 1912), що пробував теж своїх сил у літературі. На личаківському цвинтарі спочив теж один із зразкових народніх учителів, редактор „Школьної Часописи“ **Григорій Врецьона,** далі шкільний візитатор **Іван Матіїв** (пом. 1928), **д-р Михайло Коцюба** (пом. 1931) та **д-р Остап Макарушка,** видавець і співробітник багатьох педагогічних журналів.

Поміж педагогів слід нарешті причислити трагічно померлого (1924) **Остапа Вахнянина,** що як У. С. С. організував українське шкільництво на Волині, а після розгрому Української Армії поклав основи під організацію Пласту на Прикарпатській Україні. Як вимково талановитий і творчий педагог почав свою громадську службу **Михайло Галущинський,** що помер на становищі голови „Просвіти“ й парляментариста (25. IX. 1931).

Найчисленніше заступлені у личаківському Пантеоні історики, археольоги й етнографи. Починає їх низку сеніор галицьких істориків **Денис Зубрицький** (пом. 1862), що без огляду на свої переконання оформлені в більш культурному ніж політичному москвофільстві, добре заслужився для науки як автор першої історії галицько-володимирської держави, а перш за все як автор досі непереєстарілої „Хроніки Львова“. Його намогильник, обеліск з родовим гербом і трьохраменним хрестом, який Зубрицькому „сооружили почитатели“ в 1873 р. належить до кращих памятників української частини личаківського цвинтаря.

Могили **Омеляна Партицького** (пом. 1885), приятеля П. Куліша, редактора цілої низки галицьких видань і журналів від „Правди“ (1867) до „Зорі“ (1880), автора першого німецько-українського словника й цілої низки студій, в яких він даремне силувався розяснити „темні місця“ української історії та фільольоґії, не вдалося мені відшукати.

Ізидор Шараневич (1829—1904) археольоґ та історик, професор львівського університету, довголітній сеніор Ставропіґії, спочив у родинній гробниці. Як організатор першої української археольоґічної виставки (1888) й першого українського музею мистецької старовини (Ставропиґійського) діяльний член консерваторських комісій і автор цілої низки вартісних студій з української історії та археольоґії, (кращі друкував по польськи й по німецьки) належить до ряду найбільш заслужених. Вимкових особистих прикмет людина, як громадянин належав до того типу „староруських“ діячів, які здобутками своєї наукової й громадянської праці зуміли з лихвою покрити ті шкоди для національного орґанізму, які несло з собою їхне, хочби тільки формальне „москвофільство“. Зрештою був він одним із перших співробітників народовецького „Діла“, а недавні соті роковини уродин Шараневича дали нам змогу переконатися, як дуже поверховним було москвофільство цього невтомного організатора культурної праці та дослідника.

У родинній гробниці спочив теж **Антін Петрушевич** (пом. 1913) теж москвофіл і то один з найбільше „ряних“, якого письменнича й громадянська зоря зайнялася ще в 1848 році усіми красками тогочасного націоналізму, але скоро потім потухла в москвофільській мряці. Як історик і фільольоґ-самоук, без методичного підготування, але з непогасаючим запалом і працьовитістю, залишив по собі спадщину кольосальну щодо скількости задрукованих а ще більше написаних і досі неопублікованих сторінок. Характеризує його працю багатотомова „Сводная Галицкая Літопись“ і 50 пак матеріялів до „етимологическаго словаря“. Оскільки з його наукої

ЧИ МОЖНА УЯВИТИ СОБІ СУЧАСНУ КУЛЬТУРУ СВІТА БЕЗ ІСТНУВАННЯ ПРЕСИ? АЛЕ ЧИ БАГАТО ГРОМАДЯН ПРИЗАДУМАЛОСЯ НАД НЕОБХІДНІСТЮ РІДНОЇ ПРЕСИ ДЛЯ РІДНОЇ КУЛЬТУРИ І СКІЛЬКИ НАШИХ ЛЮДЕЙ ДІЙШЛО З ТОГО ПРИВОДУ ДО ПРАКТИЧНИХ ВИСНОВКІВ?!

З церковних справ.

СВЯТО НА ЗНЕСІННІ Й У КРИВЧИЧАХ.

Довідуємося, що в неділю 30. ц. м. відбудеться візитація церкви у Кривчичах під Львовом, що — як відомо — належить до парохії у Знесінні (Старому). Візитацію переведе еп. Будка. — Найближчої неділі (6. листопада) має відбутися посвячення площі під будову церкви у Знесінні Новому. Площу на ту ціль записала одна знесінська громадянка.

ПОС. ХРУЦЬКИЙ У СПРАВІ „ПОЛЬСЬКОГО НАРОДОВОГО КОСТЕЛА".

Пос. Сергій Хруцький, як член передсоборного зібрання, вислав 16. ц. м. письмо до Синоду Православної Церкви, в якому, покликавшись на пресові вісти, по яким Синод розглядає церемонійл принятя до православної церкви т. зв. „польського костела народового", пише: Та вістка є несподіванкою, бо митрополит Діонисій у своїм часі успокоював православну опінію, що справу прилучення „польського костела народового" будуть розглядати щойно на Соборі. А справа ця безперечно надзвичайно важна. Обходить вона і духовенство і — може найбільше — віруючі народні маси, тому вирішення її наперед рішення Собору або незалежно від Собору булоб звязане з великим підірванням авторитету самого Собору. З усіх тих мотивів пос. Хруцький прохає Св. Синод, аби передав справу приступлення „польського костела народового" до православної церкви в Польщі — до рішення Собору.

НОВІ ЧЛЕНИ ПЕРЕДСОБОРНОГО ЗІБРАННЯ.

У звязку з перенесенням з Рівного до Вильна члена передсоборного зібрання від волинської єпархії протоєрея Рогальського (що то організував протести проти епископа Полікарпа), як також у звязку з відсуненням від праць того зібрання о. Любича і з уваги на розвязання контракту з проф. д-ром І. Огієнком, членом і заступником голови зібрання, заразом і делегатом від виділу православної теольогії, сподіються нових номінацій членів зібрання, а також скликання пленарного засідання. Ходять чутки, що тепер у склад передсоборного зібрання будуть покликані особи з найближчого окруження Певного, себто зпоміж групи волинських послів-бебеків, які називають себе шумно „Українською Парляментарною Репрезентацією Волині".

вої й літературної праці не устоялося майже нічо в зустрічі з критицизмом і модерними науковими методами, остільки заслужився Петрушевич як невтомний збирач книг і рукописів, що під назвою „Музея А. Петрушевича" увійшли в бібліотеку та архів Народнього Дому.

Позатим лягли на личаківському цвинтарі такі діячі й передовики старого москвофільського табору, як **Богдан Дідицький** (пом. 1909), що виступивши в 1849 р. з віршованим перекладом „Слова о полку Ігоревім", в 1860 склав перший літературно-науковий альманах „Зорю Галицкую яко альбум", а в 1861 р. почав видавати політичний часопис „Слово", що аж до 1865 р. не зривав своїх звязків з рідним ґрунтом і щойно згодом змінився в бастіон воюючого москвофільства й нареславя. Дідицький був між іншими винахідником методи навчання російської мови „в один час" — гумористичної настільки, що сам її автор не скористав з неї й не навчився російської мови до смерти. Тутже під доволі приличним нагробником (трьохраменний хрест і портретною плякетою в марморі) спочив редактор „Галичанина" **Осип Марків**, а в величавій „братській гробниці" спочив стовп галицького москвофільства **Осип Мончаловський**, разом з цілою низкою „русских журналистов". Проходячи попри ці могили й нагробники жаль даремне витраченої енергії тих людей і того вкладу праці для фантому, в який більшість з них все ж таки вірила. Осла(в)лений „рубель", без якого тут очевидно не обходилося, не був єдиним і виключним мотором їхньої діяльности. А при тому характеристичне — не тільки переважна й діячі москвофільського табору, але й ... загал галицьких москвофілів, що спочив на личаківському цвинтарі, відріжняється тим від своїх сучасників „народовців", що майже на могилі кожного є приличний, а деколи доволі вистаєвний і не без мистецьких претенсій (Елізеєвий нагробник ...

(Продовження буде.)

Економічний огляд.

ПОЛЬСЬКА ХРОНІКА.

Фінансові турботи хліборобів і уряд.

Велике обдовження села (3.3 міліярди зол. при високих відсотках) і дальше істнування ножиць у цінах промислових та сіль.-господарських продуктів (індекс у цьому півроці був для перших 71.7, для других 52) викликав відому акцію уряду. Пішла вона в двох напрямах: 1) полекші в сплаті приватних зобовязань (не поляткі!), регульовані декретами, що по суті рівняється моратор(ії), 2) натиск наразі на картелі, аби ці знизили ціни й інсценізування знижки монопольних цін. Практично заходи ці вплинули настільки корисно на ситуацію рільників, що спинили масові екзекуції хліборобських варстатів та посілостей великих власників, настрашили лихварів, але разом із тим відстрашили банки і всяких фінансистів підриваючи зовсім кредит селян. На останньому засіданні Економ. Комітету Ради міністрів 12 ц. м. так окреслено цілі 8 фінансово-рільничих декретів: а) полагодження спору між хліборобом і вірителем, б) влекшення продажі частини майна для ратування цілости, в) охорона селянського довжника перед лихвою. Помічні в тому мають бути фінансово-рільні комітети та їхнє Центральне Бюро. — Протиціннякова акція досі майже безуспішна, домагання картелінців, аби зредукувати податки, фрахти і соціяльні чинитьби натрапляють на великі трудноші. — Велику активність виявляють теж центральні хліборобські установи. Між іншими постулятами висувають вони справу преференції для краєвих сирівців. Ці установи навязують теж безпосередні переговори з репрезентантами промислу, аби в згоді вирішити пункти, в яких перехрещуються інтереси промислу з інтересами хліборобства.

Нові години торговлі і розбіжність думок серед купців.

Уже в найближчому часі появиться декрет, який принесе великі зміни для купців. У споживчій бранжі передбачує декрет збільшення годин торгування з 12 на 13 (пекарні, молочарні, вудженярні). Крамницям з овочами, холодільними напитками і солодощами буде дозволено торгувати в літі до 11, а в зимі до 9 вечір. Проти того протестують деякі кола купців. Вони заявляють, що у згаданих крамницях продають теж споживчі товари „з під ляди" і це витворює нездорову конкуренцію. Та найбільше застережень серед християнських купців викликає дозвіл декрету відчиняти споживчі склепи, що мають пром. свідоцтва IV. категорії, теж у неділі від 7 до 10. рано. Тут пішов уряд на стрічу жидам, які з давніх часів домагались такої ліценції.

Польща і Радянщина.

Чим більше корчиться польський вивіз за кордон, тим більше господарські польські кола звертають свої очі на схід, до Рад. Союзу, де бачать кольосальні простори, небувалий товаровий голод і торговельні успіхи інших держав. Ментальність лодзьких текстильників, — які не можуть забути золотих часів передвоєнних, коли то Конгресівка „благоденствувала" під царською рукою, а польська мануфактура мала великий збут, доходячи до найглухіших закутин Кавказу, Туркестану і Сибіру, — уділяється усім польським промисловцям. Вони відчувають тепер великий брак покупців і — що більше — не бачать ніякого просвітку на майбутнє. І господарська преса пропагує схід. Шлях — мовляв — прочищений для господарської співпраці, бо немає тепер у противенстві до Німеччини, ніяких політичних спірних пунктів. І вже сигналізується нова прогулька польських інжинірів до СРСР, як ще один крок до економічного зближення обох сусідів. Справі господарських взаємин Польщі з Радянським Союзом присвятимо вкедовзі окрему статтю, тут згадаємо тільки, що дотеперішні заходи поляків стати тверлою ногою в характері доставців на радянському ґрунті не виявили досі ніяких поважніших результатів.

СВІТОВА ХРОНІКА.

Участь у міжнародній торговлі

Загальні обороти світової торговлі в порівнанні з р. 1929 впали більше ніж на 40 відс. Та в тій редукції що її спричинила кріза й поглибив зворот від лібералізму, партиципують усі держави. З цього пункту мало котрій з них сталась кривда. Про це говорять нам цифри, які у відсотках визначують участь поодиноких держав у міжнародньому товаровому обміні. Ось вони:

	1929	1930
В. Британія з домініями і кольоніями	27.15	26.71
Злуч. Держави П. Америки	14.68	13.66
Німеччина	9.29	9.63
Франція з кольоніями	7.59	8.37
Голяндія з кольоніями	4.33	4.51
Японія	3.62	3.51
Бельгія	2.71	3.01
Італія	2.91	2.90
Арґентина	2.71	2.04
СРСР	1.34	1.95
Китай	2.30	1.83
Бразилія	1.36	1.06
Польща	0.96	0.26
Інші	19.03	19.97
	100.00%	100.00%

Позищі цифри цікаві ще тим, що вказують, яку величезну ролю в світовій торговлі грає Англія разом з її сателітами (більше ніж четвертина світових оборотів — для самої Англії дотичні процентові цифри 12.99 і 13.44), а також, яка незначна знову роля Польщі в тій ділянці (немає навіть 1 відсотка).

Африка — безробітним.

Зах.-европейська преса занотувала тепер цікавий проєкт директора суспільної ради в Стокгольмі Нистрема, в якому він радить поселити безробітних европейців на безлюдних теренах Азії, Півд. Америки і Африки. Головно Африка булаб відповідна для цієї широкозакроєної акції зменшення людської армії в Европі. Густота населення в Африці невеличка, бо всього 5 мешк. на 1 кв. км. тоді, коли в Европі 46 мешканців, з клімат там дуже добрий. Безробітні моглиб осісти на ріллі або занятись експльоатацією мінералів. Міжнародні кола — як подає преса — зацікавились тим проєктом і не вважають його зовсім утопією видуманою кабінетним ученим.

Публікація Ліги Націй про світове господарство.

Проф. Кондляйф написав з ген. секретаріят Л. Націй видав річне звідомлення про ситуацію в економіці світа. Великий крутіж відбудови в рр. 1925—1929 мусів по думці автора довести до краху міжнароднього капіталу. Непродуктивні інвестиції мусіли пімститись. У листопаді 1929 р. почався зворот до гіршого (страшна бесса на нюйорській біржі і заломання Кредіт-Анштальту в Відні). Від цієї хвилі пішла широка дефензива „господарського націоналізму". Держави-вірителі відтягнули свої кредити, перемінюючи їх на золото, а довжники окружились імпортовими заборонами і девізовими приписами. Хаос, що повстав, та нерівність валют викликали світову крізу. Світова торговля від 1929 — каже автор у кінцевому розділі книжки, в якому зясовує положення в липні ц. р., — впала на 42 проц. (з 2.358 міліонів до 980 міл.). Корисними обявами вважає він англійську конверзію і митне порозуміння Бельгії, Голяндії і Люксембурга. Натомість на нову кредитову експанзію Америки дивиться він скептично. Кінчить твердженням, що „осторожний оптимізм світових бірж є слушний". Але світ виздоровіє, коли золотові запаси вернуть до емісійних банків.

В. Н-вич.

Анґлійська ініціятива в розброєневій історії.

ЛЬОНДОН, ПАТ. „Таймс" звертається з покликом до англ. уряду, щоби виступив у Женеві з ініціятивою взяти у свої руки провід розброєневих заходів. „Таймс" підкреслює, що анґлійсько-американська співпраця буде можлива, якщо ті держави виступлять в обороні німецької моральної рівноправности. Мекдональд заявив, що впродовж листопада ц. р. поїде до Женеви особисто разом з мін. Саймоном, щоби бути присутнім на відновленій конференції розброєння.

Революційний рух у Бразилії.

РІО ДЕ ДЖАНЕЙРО, ПАТ. У стані Сао Павльо тривають дальше сильні заворушення. Уряд робить усе, щоб опанувати ситуацію. Ідуть масові арешти, а численних ворохобників інтерновано.

Втеча молоді з Мадярщини.

Новий мадярський міністр освіти Гоман має замір скасувати „нумерус клявзус", істнуючий для жидів на високих школах. Причиною такого звороту — є фінансова скрута мадярського високого шкільництва та взагалі Мадярщини, тому, що велика частина молоді, маючи величезні трудноші з вписами на високі школи в краю, виїздиться за кордон, що спричинює поважний відплив валют, переказуваних за границю.

НОВА ЗНИЖКА ПЛАТЕНЬ.

Орган лодзьких промисловців „Глос Польскі" повідомляє, що дефіцит бюджету винесе 400 міл. зол. На покриття того дефіциту уряд хоче здійснити низку проєктів законів у звязку з реформою сусп. законодавства, які зложено ще в ост. соймовій сесії. Проєкти ті узгіднив уже клюб ББ.

Редукція бюджету потягне за собою знижку платень службовців.

Чи Ви знаєте, що української незалежної преси не субвенціонує ані промисл, ані уряд, ані ніяка політична група, що українські газети не мають анонсів від державних монополів і підприємств і не мають богатих приватних протекторів? — 4 зол. місячної передплати є підставою матеріяльної екзистенції нашого щоденника — тому м у с и т е їх прислати.

М-СТВО СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ ПРОТИ ПЛЯНІВ ЗУПУ.

Польське м-ство суспільної опіки опрацьовує проект новелізації президентового декрету про обезпечення умових робітників на випадок безробіття. Як зачувати проект викличе дальші обтяження варстатів праці в користь ЗУПУ. Зачувати теж, що м-ство не одобрить проекту новелізації, ухваленого союзом ЗУПУ. В справі проектованої великої підвишки робітничих складок м-ство задержить резервове становище. Розглядають справу висоти знижки чинитьб для умових безробітних. Невідомо, чи м-ство вже ц. р. виступить із проектом новелізації емер. обезпечень.

Як відомо союз ЗУПУ запроектував значне погіршення емер. чинитьб, а саме, знижку початкової інвалідської та старечої ренти із 40 на 30 проц. платні та введення припису, що емерити, які мають якийсь заробіток, не мали би права одержувати ренти, колиб їх заробіток перевищав підставу виміру ренти.

М-ство суспільної опіки зажадало від союзу ЗУПУ, щоби випрацював провізоричний обрахунок здогадних доходів і видатків в лікві дації емер. обезпечень на 1933 і найближчі роки.

Місяць української преси в краю.

СТОЯНІВ.

У неділю 16. жовтня ц. р. відбувся в м. Стоянові виклад про теперішне положення нашої преси і її значіння в національному житті. Місцевий душпастир виголосив реферат про історію преси від найдавн. часів по нин. день і вказав на на маловаження нашим народом своєї преси і слабе її піддержування. Після того п. Гр. Пилипець, ст. прав, занявся виставою цілої нашої преси і пояснив поодиноко напрямки кожного зокрема часопису. Він підготовив теж короткий монольоґ з продовженням деклямацій малих дітей поодиноко на кожну ґазету, що зробило дуже миле враження на присутню публику в числі ок. 500 людей. Вислід був дуже корисний, тому, що зараз на місці зголосилось до передплати часописів 15 охочих.

Слід згадати при цій нагоді, що м. Стоянів висунене на північ біля самої границі Волині — це якась забута сторона, про котру мало що хто знає. Одначе її мешканці дуже свідомі патріоти, що працюють тихо, але витревало й послідовно. В цій місцевості можна побачити працю, якої не знайти і в повітовому місті. Тут є власний мурований читальняний дім, кооперативна крамниця, молочарня, каса „Допомога", Союз Українок. Всі установи ведуть працю інтенсивно та з великою посвятою. В цьому році церква під проводом комітету збудувала власним коштом мурований дім під захоронку, котра істнує у Стоянові вже від 1928 р. В захоронці веде церква рік-річно передшкільне виховання дітей на велическе вдоволення батьків.

Не бракує також відємних сторін у цій місцевості, як нпр. поширення партій лівих напрямків. Ця язва зі школою для нації цілою навалою посувається з Волині, одначе свідоме громадянство те все по змозі на місці паралізує. Дається відчути брак у Стоянові нашої інтеліґенції, бо крім одного священика і студента прав нема більше нікого. Школа вся обсаджена польськими учит. силами поміж виключно українським населенням.

При кінці варто ще згадати, що Стоянів надається на осідок нашого лікаря. Є тут кругло чотири тисячі населення і лікар тут дуже потрібний.

Місцевий.

За масову ощадність.

ВІДОЗВА

до українського громадянства з нагоди „Свята Ощадности".

Українські Громадяни!

Найсильнішою підоймою добробуту народу є **господарність і ощадність.** Це давна правда, що приказує кожному з нас і всім нам разом — усьому українському народові: вести своє господарство постійно дбайливо, працьовито і доцільно та щадити добутий доробок, щоби **власними силами** доходити до заможности і добра, бо без цього нема на світі ні волі, ні незалежности, ні гаразду.

Наш нарід визнавав цю давну правду, але не всі громадяни її виконували. Одні працювали і щадили, а інші занедбували працю та гайнували маєтки і ставали біднішими. Через те ставало нашому народові щораз тяжче жити, та до часу великої світової війни воно якось тягнулось, але як над нами перейшла люта світова війна — ми побачили тоді, що наше народне господарство опинилося у великій небезпеці, у лихоліттї.

Отсе навело нас на думку, що нам треба **організувати** між нашим українським народом господарність і ощадність, щоби цими засобами: чеснотами господарськими **рятуватись з недолі лихоліття** і власними силами доходити до господарського виволення: гаразду.

Тому зїзд відпоручників наших кооперативів, що відбувся у Львові в дні 30. жовтня 1926 р. вирішив приступити до заснування товариства „Ощадности" — для організування **пропаґанди масової, поголовної ощадности всього народу,** щоби ми всі українські громадяни і громадянки, молодші і старші, від дітей до старців і без виїмку стали господарними і ощадними. Звідси прийшло до заснування Товариства „Ощадність" для господарности і добробуту у Львові, і воно візвало нас у цілому краю святкувати **перший український день ощадности,** що відбувся дня 30. жовтня 1927 р.

Це був почин великого діла, що за час тих минулих пяти років приєднав нам тисячі наших громадян і громадянок по селах і містах, шкільну молодь, рільників, ремісників, купців і промисловців, які зрозуміли значіння орґанізації ощадности та проголошують і вводять у життя **кличі дрібної, масової і поголовної ощадности.**

У тому часі придбала наша всенародня господарність і ощадність **кількадесять міліонів золотих** до обороту в наших економічних установах: у наших кредитових кооперативах, у наших торговельних кооперативах, молочарських і промислових, та в наших централях: Центральному Кооперативному Банку, в Дністрі, Народній Торговлі, Центросоюзі, Маслосоюзі і Земельному Банку Гіпотечному, — щоби помагати нашому українському народові рятуватися від занепаду та підносити його господарство і промисл.

Але отся признака нашої масової ощадности це сам початок тієї роботи, бо **перед нами стоїть ще далекий шлях праці,** щоби приєднати без виїмків весь наш український нарід до завзятої і постійної праці для здійснення: масової і поголовної ощадности. Ми мусимо передовсім вигубити у нас той нерозумний звичай, що наші гроші марне пропадають у домашніх закамарках, на лихварських позичках у непевних чужих установах або розтрачуються на пусті видатки. А до того маємо тих усіх нерозважних приєднати до чесноти господарности і ощадности, щоби свій гріш поміщували безпечно і негайно у своїх установах на свій пожиток і своїх.

У тяжкому часі господарського життя нам не можна занедбувати діяльности за масовою, поголовною ощадністю, а навпаки нам конечно потрібне є поширювати і поглиблювати в цьому часі пропаґанду в нашому народі, щоби на національному капіталі наших мас розбудовувати наше господарство.

Тому святкуймо день „Ощадности" так, як святкують культурні народи світу, уладжуючи богослуження, віча, збори та всякі сходини, на яких розважується справу ощадности, щоби перевести її в діло.

Цими думками стрічаємо цьогорічне Свято Ощадности та завзиваємо все Українське Громадянство до Його відсвяткування і призначуємо **неділю, 30. жовтня 1932 р. для міста Львова, а місяці: листопад і грудень 1932 р. і місяць січень 1933 р. для Свят Ощадности в краю.**

Віримо, що не залишиться ні одна громада в нашому краю, яка достойно не відсвяткувалаб у себе Свято Ощадности!

Львів, 15. жовтня 1932.

За Надзірну Раду Т-ва „Ощадність" у Львові:
Д-р Мих. Волошин, о. Дамян Лопатинський.
За Управу Т-ва „Ощадність" у Львові:
Д-р Кость Левицький, Омелян Саевич, Остап Луцький.

Дивогляди.

Гігієнічний самовбивник.

В околиці Загреба у лісі найшли вішільника. Він повісився на дубовій гиляці. Над його головою була дотепно прикріплена парасоля, щоби не промок підчас дощу.

Офіціяльний бюрократизм.

Французька преса звертає увагу на декрет видрукований у „Журналь Офіціель" у числі з 1. вересня: „Дозволено вибудувати на території громади Льонґві памятник оборонцям цього міста у 1914 р." Тимчасом памятник цей відкритий у присутності президента республики 21. серпня себто на 10 день раніше перед урядовим дозволом.

ЩОДЕННА ҐАЗЕТА — Є ПЕРШОЮ НЕОБХІДНОЮ ПОТРЕБОЮ КОЖНОЇ КУЛЬТУРНОЇ ЛЮДИНИ.

НОВИНКИ

— **Комунікат У. П. Р.** Проситься всіх абсольвентів середніх шкіл, які в цьому шкільному році зголошувалися до котроїнебудь з високих шкіл у Польщі і не були приняті, надіслати зголошення з поданням імени, прізвища, назви укінченої школи і факультету, на який старалися, до канцелярії Парляментарної Репрезентації, Львів, вул. Косцюшка 1 а/II. пов.— **Президія Української Парл. Репрезентації.**

— **На поміч вдовам і сиротам по членах УГА.** Управа Т-ва Укр. Фонд воєнних вдовиць і сиріт у Львові дістала від воєвідств дозвіл перевести прилюдну збірку у днях 23., 24. і 25. жовтня ц. р. У цих днях громадяни не повинні ждати аж до них прийдуть за жертвою, а повинні вислати її на адресу чеком П. К. О. Варшава ч. конта 148.655, або на адресу Т-во Укр. Фонду воєнних вдовиць і сиріт у Львові, Руська 3. II. пов.

— **Виклад арт. Івана Труша** на тему „Під пірамідами" відбудеться заходом Т-ва Охорони Дітей 22. жовтня (субота) в салі „Бесіди" при вул. Рутовського 22. Початок викладу в год. 18. — Не буде це повторення давного викладу артиста на цю тему, а його фраґмент, тільки значно поширений, поглиблений і з демонстраціями на рисунках. Змістом викладу будуть переживання і спостереження автора в Єгипті, цікаві і для старших і для молоді, особливо ґімназійної. Другий виклад на єгипетські теми „Ехнатон" і третій „Тут-енк-Амон", які виголосить Ів. Труш у найближчій будучности, будуть звязані як цілість провідною думкою.

З ПОСТУПОМ МОДЕРНОЇ ТЕХНІКИ ЗРОСТАЮТЬ КОШТИ КОЖНОГО ҐАЗЕТНОГО ПІДПРИЄМСТВА. ЖИВЕМО В ЧАСАХ ТЕЛЕҐРАФУ, ТЕЛЕФОНУ І РАДІЯ, РОТАЦІЙНОЇ МАШИНИ І ЛІНОТАЙПІВ ТА ЛЕТУНСЬКОЇ ПОЧТИ. ТИМЧАСОМ УКРАЇНСЬКИЙ ПЕРЕДПЛАТНИК Є НИНІ ГІРШИЙ, НІЖ БУВ 30 ЛІТ ТОМУ.

— **Нові арешти комуністів у Львові** перевела поліція після ревізії якоїсь шопи на пл. Теодора 14. Найшла вона там летючки протидержавного змісту. При особистій ревізії одного з арештованих найшли більшу суму гроша. Арештованих є 32 людей, м. и. жінка адвоката Юлія Брістіґер (вул. Землковського 4). Поліція веде дальше слідство.

— **Циганський процес.** На лаві обвинувачених засіло у Львові 14 циган. Більшість це професійні конокради, із бічним фахом музики і котлярства. Мають вони на совісти крадіж кільканацять коней із возами та додатковим добром.

— **Модна голодівка.** Союз львівських власників реальностей радив у середу над засобами, як боронитись перед надмірними податками у добі, коли щораз більше осіб не платить комірного і користає із законів про охорону комірників. На нараді одна із власничок поставила зовсім поважно внесок, щобя голова Союзу за прикладом Ґандія почав демонстраційну голодівку.

— **Сувора зима.** Метеорольоґи впевняють що згідно із досвідом, після гарячого літа буде звичайно студена зима. Цьогорічне літо було виїмково тепле, отже можна сподіватись зими такої-же тяжкої як у роках 1911, 1921 і 1928.

— **Червінка лютує на Бойківщині!** З кількох місцевостей Бойківщини повідомляють нас про епідемію червінки, яка лютує там з небувалою силою, скосивши вже досі немало людей, особливож дітей. Як досі, не прийшов населенню ніхто з ніякою поміччю, таксамо не започатковано ніякої акції для зліквідування недуги.

— **Двократний вбивник повис на шибениці!** Валентина Мілевського, шофера, якого судили вчора у Варшаві перед доразовим судом за вбивство своєї любки, засудили на кару смерти. Президент затвердив присуд, так, що його повісили. Перед смертю Мілевський зїв пів кіля вудженини й бохонець хліба. Потім висповідався. В останньому слові заявив, що впав жертвою свідків, які його „засипали", та передав листа до сина, що сидить в іншій варшавській вязниці. Екзекуцію перевів заступник нового ката Бравна, бо Бравн виїхав на іншу „роботу" на провінцію. Мілевський вбив уже раніше свою жінку, за що відсидів 4 роки вязниці.

— **Ріжні вістки.** У Литві проголошений пресовий закон, що взяв за основу французький німецький і швецький. — У Ню-Йорку прийшло до бійок між поліцією і комуністами, які виступили з демонстрацією; 25 ранених і 25 арештованих. — Колишній литовський премієр

КОНФЕРЕНЦІЯ НАДДУНАЙСЬКОЇ КОМІСІЇ.

БУДАПЕШТ, 21. Х. ПАТ. Нині в будинку мадярського Нац. Банку відбулося святочне отворення конференції наддунайської комісії Торг. Палати. Метою конференції є занятти становище до справ, які обговорюватимуть на світовій женевській господарській конференції. Польщу заступав на конференції проф. Ад. Кшижановський.

ПРЕТЕНДЕНТ ДО РОСІЙСЬКОГО ПРЕСТОЛА.

МОСКВА, 21. 10. ПАТ. Берлінський кореспондент „Ізвестій" повідомляючи про демонстрації монархістів у Кобурзі з нагоди шлюбу внука шведського короля кн. Ґустава Адольфа з кн. Кобург-Гота, підкреслює участь претендента до російського престола Кирила Володимировича в цьому святі. Кореспондент здогадується, що справу віднови монархії в Німеччині офіціяльно поставлять на чергу дня при нагоді найближчого прилюдного виступу канцлера Папена.

НІМЕЦЬ ПРИЗНАЄ СЛУШНІСТЬ ФРАНЦУЗАМ

ЕСЕН, 21. 10. ПАТ. Відомий німецький пацифіст Герлях обмірковує на сторінках (польонофільського — Ред.) „Ґенеральанцайґер" у Дортмунді французькі інформації про Німеччину та заявляє, що ці інформації правильні. Всі французи, які є в Німеччині, стверджують сильну ненависть до Польщі. З тієї ненависти можна сподіватися всього найгіршого. Коли ніхто не вірить в офензиву Німеччини проти Франції, то загалом усі вірять в офензиву проти Польщі, бо розуміють, що Польща добровільно не зголиться на ревізію кордонів. Тоді Франція заняла би Надренію. Фр. лівиця стоїть теж на ґрунті незайманости трактатів. Ґерлях зазначує, що назагал французи добре інформують Францію; їх інформації згідні з правдою.

БІЙКА В АВСТР. НАЦ. РАДІ.

ВІДЕНЬ, 21. 10. ПАТ. Підчас засідання Національної Ради дійшло до великої авантюри. Канцлер Дольфус крикнув у сторону соц. дем. посла Бавера: „Ви більшовик, вам залежить тільки на диктатурі пролетаріяту!" Бавер відповів: „Чесний більшовик мені миліший від такого зайдака як ви!" Счинилася страшна метушня. З трудом вдалося розділити послів та серед великого гамору перервати засідання.

Вольдемарас виїхав на чужину. — За другу половину вересня у Німеччині число безробітних зменшилось на 163.000 осіб. — Англійський король перший підписав жертву на 100 фунт. шт. на фонд британської експедиції, що в 1933 р. має знову намір дістатись на Еверест. — У Варшаві відбудували новий театр „Театр Артистів" заходом професійного союзу акторів. — Недалеко Валенції (Еспанія) на стацію Альбуксеш напали озброєні бандити, забрали з білетової каси 3000 пезет і втікли. — Американський письменник Сінклер Люїс, лавреат Нобля, має намір поселитись постійно у Відні, де вже мешкає. — Женевський журнал „Реві де Насіоналіте" впевняє, що від 1923 р. ґітлерівці зневажили в Німеччині 125 жидівських цвинтарів і 48 божниць.

— **Може буде знижка цін сірників.** Польські урядові кола розглядають справу ревізії калькуляції виробу сірників. Коли калькуляція виявить, що хоч подешевів матеріял, а монополь визначує за високі ціни, м-ство скарбу прикаже обнизити ціни.

— **Стягають двозолотівки.** М-ство скарбу видало розпорядок, щоби уряди при виплатах задержували срібні двозолотівки. Ті гроші переплатимуть до Польского Банку, щоби їх стягнути з обігу, тому, що не передбачують емісії нових срібних двозолотових монет.

— **Пожежі.** В німецькій кольонії Дорнфельд (біля Щирця) згоріло пять домів. — У Львові при вул. Личаківській 176. згоріла шопа з дошками власн. ресторану Ліфшіца. Шкоди є на 1500 зол.

— **Катастрофа літака.** ПАТ повідомляє, що біля села Безміхової (пов. Лісько) впав літак, а летун майор Лясковський поломив собі обі ноги. Літак розбитий, раненого майора відставили до шпиталю в Перемишлі.

— **За вбивство полевого.** На днях арештували Івана Рудка з Бордуляків (пов. Броди), якого обвинувачують, що вбив у листопаді м. р. Юрія Лишкевича, полевого з Бриковолі (пов. Радехів). Рудко застрілив Лишкевича на празнику в Бордуляках з пімсти, що цей приловив його кілька разів на крадежі а суд засудив був його. Ще ж Рудка арештували в звязку зі слідством проти вбивників побережника Влосовича. До Бродів приїхав зі Золочева слідчий суддя Штепа, що веде слідство чи чагле.

— **Ще про голодівку воєнного інваліда.** Варшавські часописи приносять дальші подробиці про голодівку воєнного інваліда Михайла Чемериса, що так, мовляв, постановив запротестувати проти того, що йому відібрали концесію на тютюнову гуртівню. Чемерис із походження українець, служив у II. бриґаді леґіонів. Зголосився до служби, коли ця бриґада боролася в Карпатах. Тоді то при II. полку піхоти була навіть окрема „гуцульська чета". Чемерис був ранений у Карпатах і після війни одержав відзнаки „Віртуті Мілітарі" та „Хрест Хоробрих". Як інвалід (з утратою 50 прц. здоровля) прискладав собі грошей з інвалідських рент і відчинив у Єнджеєві тютюнову гуртівню. Чемерис не хотів платити 200 зол. місячно іншому інвалідові, який мав право на концесію в Єнджеєві, тому зрікся тієї концесії, а дістав другу в Пшедбожі біля Пйотркова. Тут хотів переписати концесію на жінку, з якою живе в сепарації. Влада відкинула цю Чемерисову просьбу, а він тютюн продав і крамницю замкнув. Дирекція монополю віддала гуртівню іншому інвалідові. Щоби одержати знову концесію Чемерис голодує. Далі тіж часописи повідомляють, що в 1929 р. Чемериса придержали були на прикордоннім відтинку Голотів, як хотів перейти більшовицький кордон. Тоді його покарали 2-тижневим арештом за це, що нелеґально старався передістати за кордон. Лікар ствердив, що Чемерис голодує вже пять днів. На приказ влади перевезли Чемериса до шпиталю, де відживлятимуть його штучно.

— **Згоріла ціла родина.** Біля давніх паризьких фортифікацій пожежа знищила один деревляний будинок, в якому жила робітнича родина. Мати й четверо дітей згинули в полумені, а батька в безнадійному стані перевезли до шпиталю.

— **Політика в метриках.** У німецькому місті Сеґеберґ урядовці цивільного уряду зробили зїзд, на якому приняли гострі рішення проти нової моди надавати новонародженим політичні імена. Комуністи та фашисти йдучи за більшовицьким прикладом називають свої діти Ленін, Більшовік, Гітлер або Штальгельм. Трапляються ще дивогляднініші імена, напр. Гурра. Коли дитина з іменем Ленін виросте на фашиста або з іменем Кайзер на комуніста, громадяни та уряди мають великий клопіт зі зміною імен.

— **Мандрівка політичного авантюриста.** Завернули до Німеччини із Бельгії славного Требіча-Лінкольна, що має дуже ріжноманітну минувшину політичного авантюриста, а тепер приїхав до Европи як будійський чернець. Його пашпорт був китайський, підписаний бельгійським консулем у Шангаї, імя його Чао Кунг, національність — ніяка, уроджений у Мадярщині.

— **Мрії Кубеліка.** Славний скрипач Кубелік, що виступить у Львові з концертом 25. ц. м. підчас своїх останніх виступів у Льондоні відповів журналістам, у день свого 52-ліття, як хотів би провести дальших 50 літ свого життя. Ще 13 літ хотів би їздити з концертами, 25 літ хотів би компонувати і останніх 25 літ слухати музики Моцарта.

— **Міжнародній союз математиків.** На останньому зїзді математиків у Ціріху рішили заснувати новий міжнародній союз математиків, що включав би всі держави. Після війни такий союз виключав ті держави та краї, що виступали у війні проти союзних держав. Найближчий конгрес цього союзу відбудеться у 1936 р. Покищо вибраний комітет, якого головою є римський математик Севері.

— **Дрібні вістки з СРСР.** Цієї осени минає 40. літ від хвилини, коли на території колишньої Росії ввели перший трамвай; ним був київський трамвай. З нагоди цих роковин скликують у Києві всесоюзну трамваєву конференцію. — Скількість телефонічних розмов між Москвою і Берліном постійно зростає; тепер на трьох лініях є їх 36 на годину. — 5 літ минуло від вибудування першої крематорії у Москві; за той час там спалили 36.000 тіл. Будова ще одної крематорії почнеться з новим роком. — У Москві підготовляють всесоюзну виставу почтових марок; мета вистави показати, що марки крім своєї першої цілі: почтової оплати, можуть служити для пропаганди як малюнки. На виставі буде 30.000 ріжних марок.

рок. — Більшовицький журнал „За Індустралізацію" жалується, що інжиніри та техніки на ріжних фабриках і в майстернях розсіваються, тому, що їх не призначують на становища відповідно до їхньої спеціяльности; напр. із 21 студентів „Іваново-вознесенського Інституту", спеціялістів від турбін, тільки один дістав місце зі свого фаху.

— **Будинок Найв. Суду у Ню-Йорку** закінчили будувати минулого місяця. Він коштував 85 міл. зол. При відкритті було присутніх 4000 осіб; кожній особі президент Гувер мусів стиснути руку. Наслідок був такий, що з одного пальця, на якому Гувер мав перстень, почала капати кров. Лікар мусів обвязати йому руку та перевести дезинфекцію.

— **Танець багацтва.** „Танкова Академія" в Шікаґо пускає в світ останній свій винахід — танець багацтва. Кроки цього танця — прості та меткі, повні бадьорого оптимізму. Дуже можливе, що Шікаґо, яке підготовляє на 1933 р. світову виставу, має всі дані на те, щоби тішитись, що його бюджет преґарний і його мешканці проживуть найближчі роки з готового капіталу.

— **Громадянство не дасть загинути своїй рідній пресі.** З цією надією посилаємо з сьогоднішнім числом складанки ПКО. Нехай ні одна складанка не пропаде даром а поверне до нас даючи доказ, що громадянство зрозуміло вагу хвилі та підтримає свою пресу.

— **Особисті вісти.** Повідомляють нас, що в четвер 20. п. м. зложив у монастирі оо. Василіян у Львові торжественні чернечі обіти богослов Ярема Брода, який студіював богословія в Інсбруцькому університеті. Найближчого тижня буде він висвячений на священика і виїде за кордон на дальші студії.

— **Довгі осінні вечорі** найкраще провести у товаристві друга, що відкриває перед нами широкі шляхи у світ. Ніякий друг не може рівнятись із радіом, що дає людині змогу у своїй кімнаті слухати музики та голосів із далеких міст і країн. Кіна, театри, читальні, товариство все це дорожше і дальше, ніж радіо, що находиться при столику та ліжку під рукою, кожної хвилини до наших послуг. Люди примушені проводити свій час у кімнаті або недужі у ліжку знають про це найкраще. Радіо найлекший і найдешевший спосіб постійного контакту з культурою.

— **З Театру Ім. Ів. Тобілевича.** Дістаємо листа такого змісту: „Отсим складаємо щиру подяку Т-ву „Союзу Українок" у Львові, а зокрема Пп. п. Савчаковій за уряджения збірки для Театру ім. Тобілевича, Т-ву „Союз Українок" у Бережанах на руки Пп. п. радникової Кордубової за уряджения чайного вечора в користь Театру ім. Тобілевича і за труд, який шановні пані поклали, щоб допомогти рідному театрові, зокрема Вп. п. Іванні Загаєвич. — Персоналові кооп. фабрики „Будучність" в Тернополі на руки Вп. дир. Чумака за те, що персонал щомісяця з своїх платень відкладає процент для Театру ім. Тобілевича, з чого ми одержали дня 18. X. ц. р. 105 зол. — **Управа Укр. Нар. Театру ім. Тобілевича.**

З театру.

ТЕАТР РІЖНОРОДНОСТЕЙ: *„ОЛІМПІЯ"*, комедія на 3 дії Ф. Мольнара.

Більшість пєс Мольнара належить до репертуару віденського „Бурґтеатру", не згадуючи про міський театр Будапешту. Цей мадярський драматург єднає із паризькою сценічною технікою нахил до психольоґічних проблем. Глядач що не любить таких проблем, навіть їх не запримітить поза легкою інтриґою, що пахне ґазетною сенсацією. Сатира за ментальність австрійської аристократії та достойників звязаних із Габсбурґським двором передана у такій легкій і приємній формі, що навіть і не думаємо, чи маємо перед собою сатиру. Вся увага зосереджена на боротьбі двох сердець і скандалі, про який, як бояться заінтересовані жінки, не повинна згадувати ні слівцем преса.

У головних ролях першорядні артисти: Семашкова, Айхлерівна, Красновецький. *м. р.*

Преса інформує про події сучасности; ті, що не знають їх, не знають світа, в якому живуть.

З концертової салі.

Ада Сарі

Співачка, яка знаменито орудує технічним апаратом свого голосу, легкого і тючкого, є з досить немилим острим тембром. Тому чисто кольоратурні твори — вальси Штравса, арія Розіни — виходять прегарно; пасажі, трелі, трудні каденції подані з незрівняною легкістю. Зате твори ліричного характеру — за які справді не знати пощо Ада Сарі береться — співані нею маленьким чверть-звуком — і все на піяніссімо — стоять все всупереч інтенціям авторів — однак... подобаються публиці.

Акомпаніятор, п. д-р *Гінсберг* заслуговує на найвищі слова признання і похвали.

Відкриття Фільгармонії.

Львів дочекався власної Фільгармонії — чи тільки на довго?! У Великому Театрі відбувся інавгураційний концерт під дириґентурою Адама Доляжицького. Велика орхестра, ще не зовсім зіграна (перешкоджали, очевидно, „доанґажовані" музиканти) старалась, як могла; а коли в Скрябіна „Поемі екстаза" трапився навіть неприємний випадок з трубами — вину за це несуть тільки ці „доанґажовані" сили. Зрештою це й була найцікавіша точка програми, — хоча „екстатичність" Скрябіна сьогодні вже не ділає і вона далеко не така революційна, якою була ще перед 10-ти роками. Стравінський відкрив і показав зовсім нові шляхи і нові поняття екстатичности!

Крім Скрябіна були в програмі: Вагнера увертура до „Рієнці" і Карловіча „Станіслав і Анна Освенцімове" — твір писаний під впливом Ріхарда Штраусса, добре інструментований, але — після правди літи — за довгий і за нудний.

Сензацією вечора був віолончеліст *Григорій Пятігорскій*, артист і віртуоз, якому мало рівних у світі. Його інтерпретація Концерту Дворжака була незрівняна. Директор Доляжицький провадив весь концерт певною рукою і осягав знамениті моменти.

ар.

—o—

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

о. Володимир Малащук, парох у Бережанах, заліщицького деканату, помер дня 15. жовтня ц. р. в 59 році життя. В. Й. П.!

—o—

СПОРТ.

Виділ Карпатського Лещетарського Клюбу подає до відома, що сухі лещетарські тренінги відбуваються на площі Сокола-Батька кожного вівтірка і пятниці в годинах від 15.30—17.30, в неділю від год. 8—11.

695 З Карпатського Лещетарського Клюбу.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у приватних оборотах 8.89.50

ДЕВІЗИ (ТРАНСАКЦ.).

Голяндія 458.85, Льондон 30.17, 40.22, Нюйорк 8.912, Нюйорк кабель 8.917, Париж 35.04, Праґа 26.61, Швайцарія 172.25.

Долярові банкноти в позабіржевих оборотах 8.907. Золотий рубель 4.59 і пів. Девіза на Берлін у міжбанкових оборотах 211.90. Німецькі марки-банкноти в приватних оборотах 211.45.

ЗБІЖЕ.

Пшениця двірська 25.50—26.00, пшениця збірна 22.50—23.00, жито одноціле 15.50—16.00, жито збірне 14.50—14.75, ячмінь двірський однод. 13.25—14.00, ячмінь на мливо 12.25—12.75, овес гал. 13.00—13.50, кукурудза кревна 21.50—22.00, фасоля біла 16.00—20.00, фасоля красна 18.00—20.00, горох пів Вікторія 19.00—21.00, горох пільний 15.00—17.00, бобик 11.50—13.00, вика чорна 12.00—13.00, вика сіра 10.50—11.00, гречка 13.25—13.75, льон 33.00—35.00, лубін синій 8.75—9.25, ріпак озимий 37.00—38.00, крупи греч. 50% пол. 27.00—29.00, просо кравне 12.00—12.50, мак синій 107.00—112.00.

—o—

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 21. Х. 1932 р. за масло експортове та десерове пріма 3·20 зол., за літру молока 18—20 сот., літру сметани 0·90 зол., копу яєць 5·10—5·20 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Субота, 22. Х. год. 7.30 веч. „Марія" комедія в 3. актах Паньоля (премієра). (Абонам. 2).

Неділя, 23. Х. год. 3.30 поп. „Схоплення сабінок" (ціни знижені).

Неділя, 23. Х. год. 7.30 веч. „Марія" (Абонам. 2).

Театр Ріжнородностей.

Субота, 22. Х. год. 7.30 веч. „Олімпія" (Абонам. 2).

Неділя, 23. Х. год. 3.30 поп. „Бездомний лікар" (ціни знижені).

Неділя, 23. Х. год. 7.30 веч. „Олімпія" (Абонам. 2).

Концертове Бюро М. Тірка.

Вівторок 25. жовтня ц. р.: III. Мистецький концерт, Ян Кубелік, скрипак.

Четвер, 27. жовтня: Деля Ліпінська, пісонькарка.

Кіна.

АПОЛЬО: „Квік" (Ліліяна Гарвей)

АТЛЯНТІК: „Добраніч, Відне!"

КАСІНО: „Чоловік-мавпа" (Ван Дайк).

КОЛІСЕЙ: „Орлиний шпиль", ревія „То жінки винні цьому".

КОПЕРНИК: „Франкенштайн" (Борис Карлов).

МАРУСЕНЬКА: „Франкенштайн" (Борис Карлов).

МІРАЖ: „Бен Гур" (Рамон Новаро).

ОАЗА: „Беніта, цвітка Гавани".

ПАЛЯС: „Ц. к. команда сердець" (сценарій Рода-Рода).

ПАН: „Конгрес танцює" (Ліліяна Гарвей).

ПАСАЖ: „Тайний детектив".

ПРОМІНЬ: „Сталева рука", ревія.

СТИЛЕВЕ: „Жінко, не гріши" і „Особиста секретарка".

УТІХА: „Безбожне дівча".

ХИМЕРА: „Культ тіла".

Закордонне радіо.

Неділя, 23. жовтня 1932.

Лайпціґ (259,3) 20.30 „Ді Фройнде фон Салямаика" оп. Шуберта, Братислава (278,8) 16.00, 19.00, 20.00 Хор, орхестра, солісти, 21.00, 22.25 Музика, Мілано (331,4) „Масковий баль" оп. Вердія, Білгород (430,4) 12.05 Радіоорхестра, співи, 17.30 Нар. пісні, Рим (441,2) 20.45 „Паганіні" оп. Легара, Прага (487) 9.40 Пісні, 10.00 Муз. поранок, 21.00 Концерт, Відень (517,2) 11.30 Концерт, 18.20 камер. музика, 19.30 Тома Ман при мікрофоні, 20.00 „Княжна чардаша" оп. Кальмана, Будапешт (550,5) 11.15 Богослужения, концерт оп. орхестри, 16.30 Військ. орхестра, 19.30 „Осінні маневри" оп. Кальмана, Харків (937,5) 10.00, 12.15, 14.30, 15.00, 16.35, 17.30 Концерт, 18.00 Трансм. з театру, Гуізен (1875) 17.40 Рел. пісні, 20.55 „Жемчуги Монмертру" оп. Кіперса.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Неділя, 23. жовтня 1932.

9.15 Свято в честь Ігн. Лукасевича, трансм. з Коросна, 11.55 Час, 12.10 Метеорольоґ. комунікат, 12.15 Академія з нагоди 10-ліття „Невідомого Вояка" трансм. з Вел. Театру, 13.00 Симф. поранок, 14.00 Рільн.-метеорольоґ. комунікат, 14.05 Приготування перед зимою в дом. господарці, 14.25 Грамофон, 14.40 „Городничі роботи в осені", 15.00 Грамофон, Сільва рерум, 15.30 Меч Краковія—Варта, 15.45 Скринька для хорих, 16.00 Радіотижневик для молоді „Що чувати в світі", „Темна кімната" фейл., 16.25 Весела неділя, 16.35 Вес. увертюра, фортепян, 16.45 Три знаки запиту, 17.00, 18.30 Легке муз. інтермецо, 17.30 „А це знаєте?" гум. куток, 18.00 „І це і те" вес. ревія-скеч, 18.50 Всячина, 19.15 „Салата", 19.25 „Цезар та Клеопатра" на осн. Б. Шова, 19.55 Спорт. комунікат, 20.00 львівські пісоньки, 20.25 Весела літер. чвертьгодина, 20.30 „Історія одної пісоньки", спортові вістки, 22.00 Танк. музика, 22.55 Комунікати, 23.00 „Легкоартистичні змагання".

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Український Технічно-Господарський Інститут позаочного навчання (УТГІ). При Українській Господарській Академії (УГА) в ЧСР в Подєбрадах, за дозволом Міністерства Хліборобства відкрито У. Т. Г. Інститут позаочного навчання з трьома відділами: 1) агрономічно-лісовим, 2) хемічно-технольоґічним та 3) економічно-кооперативним (з підвідділами а) кооперативним, б) банковим, в) промислово-торговельним). Відкрито також вужчі фахові курси: 1) суспільної агрономії, 2) для контрольор-асистентів (контроля годівлі і продукції худоби), 3) бухгальтерії, а також курси з окремих предметів: 1) основи радіотехніки, 2) оброблення шкіри 3) олійництва, 4) миловарства, 5) практичної фотографії та 6) чужих мов: німецької, французької, англійської. — В міру зголошення достатньої кількости бажаючих студіювати будуть відчинені інші курси (в першу чергу передбачаються такі: 1) тежовий курс — 4-х семестровий, 2) практичний курс лісових наук — 2-х семестровий, 3) курси з окремих предметів: креслення, цеглярства, птахівництва і кріликарства та пасічництва). — Проспекти з програмами і правилами висилаються кожному на бажання безплатно. — За проспектами звертатися або безпосередньо до Академії: „Ukrainska hospodarska akademia, Podebrady — Tchecoslovaquie", або до Товариства „Сільський Господар" (Львів, вул. Зімоповича 20). 635 4—4

Загальні Збори Муз. Т-ва ім. М. Лисенка у Львові відбудуться в суботу (12. XI. 1932) в год. 6. вечором в малій салі Т-ва (вул. Шашкевича 5) з таким порядком: 1. Відчитання попереднього протоколу. 2. Звіт уступаючого виділу і контр. комісії. 3. Вибір нового виділу. 4. Внески членів. — Філіяльні Виділи просимо надіслати на цей день звіти зі свого діловодства (§ 17. статутів). — За Виділ: **М. Дрималик**, голова, **І. Гриневецький**, секретар. 688 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

БРОКАТИ від зол. 3.80, коцдри, постіль, фіранки, каци, портієри і накидки найдешевше **Фрайліх**, Львів, Сикстуська 21.

ОСТАННІ МОДЕЛІ, жіночі плащі, костюми, сукні і т. ін. продає тепер по цінах конкуренційних **Яків Позамент, Львів,** ул. Академічна 2 (Готель Жоржа). 6—6

ШУКАЮ старшої жінки до управи дому, варення й опіки біля хорої особи. Зголошення з умовами слати до парохіяльного уряду в Шмиткові п. Мошків к/Сокаля. 693 1—1

КАГАНЦІ, ретязі, линвочки, шорки виконує, направляє найдешевше робітня римарсько-галантерійна **Н. Барера**, Сикстуська 2. 370 14-33

МЕБЛІ елеґантні та тривкі на догідні сплати: „Мебльосплат" Городецька 7. 689 1—10

ДО ВИНАЙМУ в домі УКТОДІ, вул. Потоцького 48. 4 кімнати комф. з принал. в партері, 1 кімната кавал. на поверсі, 4 автогаражі в подвірю. — Інформації в УКТОДІ, вул. Руська 3/II. телеф. 52-14. 686 1—4

ВІЛЛЯ поверхова, нововибудована з городцем, I. дільниця до продажі. Поверх вільний. Вклад 6.000 дол. Зелена 31. Степь 672 2—4

БЛИЗЬКО Львова мале господарство винайму. Михалічко — Домажир, почта і стація в місци. 692 1—1

ВІДНАЙМУ покій студенткам. Сташица 8, I поверх, двері 10. 694 1—1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.